

sició diària A(8) expressada com l'acceleració contínua equivalent per a un període de vuit hores, calculada com el més gran dels valors eficaços de les acceleracions ponderades en freqüència determinades segons els tres eixos ortogonals ($1,4a_{wx}$, $1,4a_{wy}$, a_{wz}) per a un treballador assegut o dret), de conformitat amb els capítols 5, 6 i 7, l'annex A i l'annex B de la norma ISO 2631-1 (1997).

L'avaluació del nivell d'exposició es pot efectuar mitjançant una estimació basada en les informacions relatives al nivell d'emissió dels equips de treball utilitzats, proporcionades pels fabricants dels esmentats materials i mitjançant l'observació de les pràctiques de treball específiques o mitjançant mesurament.

En el sector de la navegació marítima es poden tenir en compte únicament, per a l'avaluació de les exposicions, les vibracions de freqüència superior a 1 Hz.

2. Mesurament.—Quan es procedeixi al mesurament, de conformitat amb l'article 4.1, els mètodes utilitzats poden implicar un mostreig, que ha de ser representatiu de l'exposició del treballador a les vibracions mecàniques en qüestió. Els mètodes utilitzats s'han d'adaptar a les característiques específiques de les vibracions mecàniques que s'hagin de mesurar, als factors ambientals i a les característiques dels aparells de mesura.

3. Interferències.—Les disposicions de l'article 4.4.d) s'han d'aplicar, en particular, quan les vibracions mecàniques dificultin la manipulació correcta dels controls o la bona lectura dels aparells indicadors.

4. Riscos indirectes.—Les disposicions de l'article 4.4.d) s'han d'aplicar, en particular, quan les vibracions mecàniques perjudiquin l'estabilitat de les estructures o el bon estat dels elements d'unió.

5. Prolongació de l'exposició.—Les disposicions de l'article 4.4.g) s'han d'aplicar, en particular, quan la naturalesa de l'activitat impliqui la utilització per part dels treballadors de locals de descans sota responsabilitat de l'empresari; excepte en casos de força major, l'exposició del cos sencer a les vibracions en aquests locals s'ha de reduir a un nivell compatible amb les funcions i condicions d'utilització d'aquests locals.

MINISTERI D'AGRICULTURA, PESCA I ALIMENTACIÓ

18263 REIAL DECRET 1260/2005, de 21 d'octubre, pel qual s'estableix la normativa bàsica de les ajudes estatals al sacrifici en escorxador de gallines ponedores afectades o sospitoses de salmonel·losi d'importància per a la salut pública. («BOE» 265, de 5-11-2005.)

Dins el Programa nacional de vigilància i control de la salmonel·losi en explotacions d'aus ponedores els ous de les quals es destinin a la comercialització per al consum humà, establert mitjançant l'Ordre PRE/1377/2005, de 16 de maig, es preveu que, en cas que de les actuacions practicades es constati l'existència d'un risc greu, d'acord amb el que disposa el capítol III del títol II de la Llei 8/2003, de 24 d'abril, de sanitat animal, l'autoritat competent en matèria de sanitat animal pot adoptar, com a mesura cautelar, la prohibició de qualsevol moviment de les aus vives a partir del local afectat, llevat que hi hagi autorització prèvia de sortida amb destinació al seu sacrifici en escorxadors autoritzats amb aquesta finalitat, o en llocs expressament autoritzats per a això. Una vegada sacrificats els animals, només es pot destinar al consum humà

la carn procedent d'aus de bandades infectades després de rebre un tractament tèrmic industrial o algun altre tractament per a l'eliminació de la salmonel·losi que sigui conforme amb la legislació comunitària sobre higiene dels aliments. Quan no es destinin al consum humà, s'han d'utilitzar o rebutjar sota control oficial, d'acord amb el que disposa el Reglament (CE) núm. 1774/2002 del Parlament Europeu i del Consell, de 3 d'octubre de 2002, pel qual s'estableixen les normes sanitàries aplicables als subproductes animals no destinats al consum humà.

S'ha de tenir en compte que, en aquests casos, els animals sacrificats tenen escàs o nul valor comercial, de manera que l'escorxador ha de repercutir en el ramader el cost derivat del sacrifici i, si s'escau, la destrucció, amb tractament previ o sense, dels cadàvers i altres subproductes animals resultants, perquè el sacrifici representa unes despeses addicionals per a l'escorxador, ja que s'ha de realitzar en moments diferents d'aquells en què es porta a terme el sacrifici d'animals no afectats i destinats a consum humà, és necessari dur a terme tasques de neteja i desinfecció del material i els equips utilitzats, etc. Per això, s'ha de fomentar aquesta activitat de sacrifici mitjançant l'establiment d'ajudes per evitar aquesta repercussió de costos al ramader, alhora que es garanteix degudament la sanitat animal i, per tant, la salut pública amb el sacrifici dels animals afectats o sospitosos d'estar-ho.

D'acord amb això, mitjançant aquest Reial decret, de conformitat amb el que disposa la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions, s'estableix la normativa bàsica de les ajudes estatals al sacrifici en escorxador d'ocells de corral afectats, o sospitosos, de salmonel·losi d'importància per a la salut pública.

La quantia màxima de l'ajuda és de 0,80 euros per gallina afectada d'una salmonel·losi d'importància per a la salut pública, o sospitosa d'estar-ho, i, de conformitat amb el vigent marc de distribució competencial, correspon a les comunitats autònomes tota la gestió de les ajudes, dins el marc bàsic que regula aquest Reial decret.

Així mateix, es preveu, d'acord amb l'article 28.2 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, la concessió directa d'aquestes ajudes, perquè hi concorren motius d'interès públic, atès que és necessari garantir degudament la sanitat animal i la seguretat alimentària amb el sacrifici de les gallines en escorxador autoritzat expressament amb aquesta finalitat, de manera que, ateses les condicions exposades sobre l'escàs o nul valor comercial d'aquests animals, i que l'ajuda té un caràcter indemnitzatori, s'ha de garantir als escorxadors participants que perceben l'ajuda, perquè si no seria reduït, o amb una distribució territorial inadequada, el nombre d'escorxadors interessats, amb la qual cosa es crearien greuges comparatius, es veuria afectada l'adequada salvaguarda sanitària i fins i tot es podrien ocasionar problemes de benestar animal en cas que els animals haguessin de recórrer llargues distàncies per ser transportats de l'explotació a l'escorxador.

Aquestes ajudes s'ajusten al que disposa l'apartat 11.4 de les directrius comunitàries sobre ajudes estatals del sector agrari (2000/C28/02), que preveuen que es poden concedir ajudes de fins a un 100 per cent dels costos de sacrifici. D'acord amb l'apartat 3.6 d'aquestes directrius, com que es tracta d'ajudes de caràcter compensatori, s'estableix que es concedeixen respecte a activitats ja realitzades.

En l'elaboració d'aquest Reial decret han estat consultades les comunitats autònomes i les entitats més representatives dels sectors afectats.

En virtut d'això, a proposta de la ministra d'Agricultura, Pesca i Alimentació i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 21 d'octubre de 2005,

DISPOSO:

Article 1. *Objecte.*

Aquest Reial decret té per objecte establir la normativa bàsica de les ajudes estatals al sacrifici en escorxador de gallines ponedores afectades o sospitoses de salmonel·losi d'importància per a la salut pública.

S'entén com a salmonel·losi d'importància per a la salut pública la produïda per «Salmonella enteritidis» o «Salmonella typhimurium», sense perjudici que aquesta qualificació es pugui ampliar a altres serotips sobre la base dels resultats obtinguts en els estudis de vigilància epidemiològica de la Unió Europea.

Article 2. *Procediment de concessió de les ajudes.*

D'acord amb el que disposa l'article 22.2.c) de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions, atès el caràcter singular de les ajudes regulades en aquest Reial decret i els motius concurrents d'interès públic, s'estableixen ajudes per al sacrifici en escorxador de gallines ponedores afectades, o sospitoses d'estar-ho, de salmonel·losi d'importància per a la salut pública, en règim de concessió directa.

Article 3. *Activitats subvencionables.*

1. Les despeses objecte de les ajudes són les derivades de la realització per part de l'escorxador dels sacrificis d'aquests animals, així com les despeses del seu transport previ a l'escorxador.

2. Les activitats objecte d'ajuda s'han de realitzar des del dia 1 de gener fins al 31 de desembre de l'exercici anterior a aquell en què se sol·licita l'ajuda.

Article 4. *Beneficiaris.*

Poden ser beneficiaris de les ajudes els escorxadors que compleixin, com a mínim, els requisits següents:

a) Que estiguin autoritzats per l'autoritat competent per al sacrifici de gallines ponedores afectades, o sospitoses d'estar-ho, de salmonel·losi d'importància per a la salut pública.

b) Que portin a terme els sacrificis d'acord amb les condicions que preveu aquest Reial decret.

Article 5. *Termini de presentació i contingut de la sol·licitud.*

1. Les sol·licituds s'han de presentar abans de l'1 de febrer de cada any.

2. A les sol·licituds s'ha d'adjuntar la documentació acreditativa del compliment dels requisits exigits, que ha d'estar constituïda, com a mínim, pels documents següents:

a) Una certificació del veterinarí oficial de l'escorxador comprensiva dels sacrificis efectuats l'any natural anterior a aquell en què se sol·licita l'ajuda, en la qual ha de constar el nombre d'animals sacrificats, les dates de sacrifici i les explotacions d'origen dels animals, o la documentació acreditativa corresponent, inclosa la declaració responsable de l'operador de l'escorxador amb la conformitat o el vistiplau del veterinarí oficial, a la qual s'ha d'adjuntar una còpia de les actes o els informes del veterinarí oficial de cada sacrifici efectuat en el període de referència.

b) La documentació acreditativa del cost del transport i sacrifici dels animals, exclòs, si s'escau, el de la destrucció dels subproductes d'origen animal no destinats al consum humà.

c) La documentació subscrita pel ramader i l'escorxador, en la qual consti que els animals s'envien a l'escorxador per ser sacrificats perquè les gallines ponedores estan afectades, o són sospitoses d'estar-ho, de salmonel·losi d'importància per a la salut pública, on s'esmenti la corresponent autorització prèvia de sortida de l'explotació amb destinació al sacrifici, així com que el sacrifici es realitza dins el marc de la sol·licitud per l'escorxador de les ajudes que regula aquest Reial decret.

Article 6. *Tramitació, resolució i pagament de les ajudes.*

1. Les sol·licituds d'ajuda s'han d'adreçar a l'autoritat competent de la comunitat autònoma en què radiqui l'establiment, la qual ha de tramitar el procediment, emetre'n resolució i, si s'escau, pagar l'ajuda i fer els controls administratius i sobre el terreny necessaris.

2. En les resolucions de concessió de l'ajuda s'ha de fer constar expressament que els fons amb què se sufraga procedeixen dels pressupostos generals de l'Estat.

Article 7. *Obligacions dels escorxadors.*

Els escorxadors beneficiaris de les ajudes estan obligats a la no-repercussió en els ramaders dels costos derivats del sacrifici i del transport previ dels animals a l'escorxador, almenys, en la part que cobreixin les ajudes.

Article 8. *Compatibilitat i quantia de les ajudes.*

1. L'import de les ajudes, en concurrència amb altres ajudes que puguin concedir altres administracions públiques, ens públics adscrits o que en depenguin, tant nacionals com internacionals, i altres persones físiques o jurídiques de naturalesa privada, no pot superar el cost total de l'activitat objecte de l'ajuda, ni la quantia màxima de 0,80 euros per animal sacrificat.

2. Les comunitats autònomes poden complementar la quantia de les ajudes mitjançant fons propis, fins al límit determinat a l'apartat anterior.

Article 9. *Modificació de la resolució, incompliment i reintegrament.*

1. Qualsevol alteració de les condicions tingudes en compte per a la concessió de l'ajuda pot donar lloc a la modificació de les resolucions de concessió.

Així mateix, l'obtenció concurrent d'ajudes atorgades per a la mateixa finalitat i objecte per altres administracions o ens públics o privats, nacionals o internacionals, quan l'import total de les ajudes percebudes per cada beneficiari superi el cost de tota l'activitat objecte de l'ajuda per al període de què es tracti, ha de donar lloc a la reducció proporcional que correspongui de l'import de les ajudes regulades en aquest Reial decret, fins que s'ajusti a aquest límit. No obstant això, si tot i això la suma d'ajudes supera la quantitat de 0,80 euros per animal sacrificat, s'ha de reduir l'ajuda atorgada en virtut d'aquest Reial decret fins a l'esmentat límit de 0,80 euros per animal sacrificat.

2. L'incompliment dels requisits exigits per a la concessió de l'ajuda, amb independència d'altres responsabilitats en què hagi pogut incórrer el beneficiari, dona lloc a la pèrdua del dret a l'ajuda concedida, amb l'obligació de reemborsar les quantitats percebudes, incrementades amb els interessos de demora legals.

3. Així mateix, és procedent el reintegrament de les quantitats percebudes, així com l'exigència de l'interès de demora des del moment del pagament de l'ajuda, en els altres casos previstos a l'article 37.1 de la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions.

Article 10. Finançament de les ajudes.

1. El Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació finança les ajudes previstes en aquest Reial decret amb càrrec a l'aplicació pressupostària que per a cada exercici es determini en els pressupostos generals de l'Estat.

2. La distribució territorial dels crèdits consignats a aquest efecte en els pressupostos generals de l'Estat, a càrrec del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, s'ha de fer d'acord amb el que preveu l'article 86 de la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària. En virtut d'això, per a cada exercici s'ha d'establir, d'acord amb les disponibilitats pressupostàries, i tenint en compte, si s'escau, els romanents dels fons resultants en finalitzar cada exercici pressupostari que estiguin en poder de les comunitats autònomes, la quantitat màxima corresponent a cada comunitat autònoma.

Article 11. Deure d'informació.

Les comunitats autònomes han de comunicar anualment al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, abans del 31 de març, la informació sobre les sol·licituds d'ajuda rebudes per al respectiu exercici i les dades relatives a les ajudes concedides i pagades l'any anterior.

Disposició addicional única. Compatibilitat de les ajudes amb el mercat comú.

L'eficàcia de les resolucions de concessió de les ajudes regulades en aquest Reial decret queda condicionada a la decisió positiva sobre compatibilitat amb el mercat comú per part de l'òrgan competent de la Comissió Europea, d'acord amb el que estableix l'article 88.3 del Tractat Constitutiu de la Comunitat Europea. Aquest aspecte s'ha de fer constar a la resolució de concessió de l'ajuda.

Disposició transitòria única. Termini de realització de les actuacions l'any 2005.

No obstant el que disposa l'article 3.2, per a l'any 2005, les activitats objecte de l'ajuda són les que es duguin a terme des de l'entrada en vigor de l'Ordre PRE/1377/2005, de 16 de maig, per la qual s'estableixen mesures de vigilància i control de determinades salmonel·losis en explotacions de gallines ponedores, als efectes de l'establiment d'un programa nacional, fins al 31 de desembre de 2005.

Disposició final primera. Títol competencial.

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.16a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de bases i coordinació general de la sanitat.

Disposició final segona. Normativa aplicable.

En tot el que no preveu aquest Reial decret, és aplicable la Llei 38/2003, de 17 de novembre, general de subvencions.

Disposició final tercera. Entrada en vigor.

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 21 d'octubre de 2005.

JUAN CARLOS R.

La ministra d'Agricultura, Pesca
i Alimentació,

ELENA ESPINOSA MANGANA

18264 REIAL DECRET 1261/2005, de 21 d'octubre, pel qual s'aprova el Reglament de protecció d'obtenccions vegetals. («BOE» 265, de 5-11-2005.)

La Llei 3/2000, de 7 de gener, de règim jurídic de la protecció de les obtenccions vegetals, va establir, en la disposició final quarta, un termini de tres mesos per a la seva entrada en vigor i va assenyalar, en la disposició final tercera, que el Govern, en un termini màxim de sis mesos des de la seva entrada en vigor, n'aprovaria el Reglament de desplegament.

No obstant això, la posada en marxa de la ponència tècnica de la Comissió bilateral entre l'Administració de l'Estat i la Comunitat Autònoma de Canàries que reclamava les competències que la Sentència del Tribunal Constitucional 103/1999, de 3 de juny, va reconèixer a les comunitats autònomes, com a conseqüència del recurs d'inconstitucionalitat presentat pel Govern Basc i el Parlament de Catalunya a la Llei 17/2001, de 7 de desembre, de marques, va fer impossible el compliment del termini fixat per la Llei.

L'actuació de l'esmentada Comissió bilateral va concloure amb l'aprovació de la Llei 3/2002, de 12 de març, que modifica la Llei 3/2000, de 7 de gener, en el sentit de reconèixer competències a les comunitats autònomes per a la recepció i l'estudi formal de les sol·licituds i reservar a l'Estat les competències sobre l'estudi de fons i la tramitació i resolució dels procediments. L'exposició de motius de l'esmentada Llei 3/2002, de 12 de març, assenyala que el nou repartiment competencial en matèria d'obtenccions vegetals s'acomoda al repartiment de competències que el Tribunal Constitucional va establir en la seva sentència sobre marques. En conseqüència, el Reglament que ara s'aprova segueix amb fidelitat la tècnica que estableix la Llei 17/2001, de 7 de desembre, de marques, en relació amb les qüestions competencials, i acomoda els seus postulats a la doctrina establerta per la sentència abans esmentada.

Solucionada la qüestió competencial, s'ha procedit sense dilació a l'elaboració d'una norma que, en aquest cas, és d'extraordinària importància, si es té en compte que el Reglament que desplegava l'anterior Llei 12/1975, de 12 de març, de protecció d'obtenccions vegetals, publicat pel Reial decret 1674/1977, de 10 de juny, i que la Llei 3/2000, de 7 de gener, mantenia en vigor, no responia ni al dret material recollit en la nova Llei i que introdueix els nous principis de l'Acta de 1991, del Conveni internacional per a la protecció de les obtenccions vegetals, ni al dret formal que la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, va establir amb caràcter general per a la tramitació i resolució dels procediments.

L'aprovació d'aquest Reglament té, a més, conseqüències importants quant a la precisió amb què es regula la realització de l'examen tècnic i totes les qüestions relatives als assajos d'identificació, l'establiment d'un procediment clar d'oposicions a la concessió del dret d'obtentor, la delimitació del secret d'obtencció i l'accés a la informació i una regulació equilibrada de la informació que l'obtentor, en relació amb les seves varietats, té dret a rebre tant dels titulars de les llicències com de les autoritats que intervenen en la seva fiscalització.

Finalment convé destacar dues qüestions importants, la primera relativa a les denominacions varietals, i la segona, al desplegament del mandat que contenen els articles 94 a 107 del Reglament (CE) núm. 2100/94 del Consell, de 27 de juliol de 1994, relatiu a la protecció comunitària de les obtenccions vegetals.

Les denominacions varietals, almenys en l'àmbit de la Unió Europea, s'han d'adaptar a les disposicions del Reglament (CE) núm. 930/2000 de la Comissió, de 4 de maig de 2000, pel qual s'estableixen disposicions d'apli-